

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1629

Rev[erendissi]mo Et Ampliss[i]mo Domino D. Ioanni Miraeo
Antverpiensivm Antistiti Dignissimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70662)

REV^{MO} ET AMPLISS^{MO}
 DOMINO
 D. IOANNI MIRAE O
 ANTVERPIENSIVM
 ANTISTITI DIGNISSIMO.

REVER^{ME} PRAESVL, Cuncti laboribus ingeniisque suis Patronos requirunt & inscribunt. pars ambitione pericita, non aliter paginarum suarum titulos onerant, quam lucentia pavonum colla natura ornauit. simpliciter alij famulantur, & obsequium se deferre nudam testatione profitentur. Ego sane ab illis tam alienus sum, quam cum istis non obnoxius. Nam Religionis si communem causam ad sacrorum nostrorum Praesidem defero, in tuo REV^{ME} foro te iudicem appello; & sic officij munus sine ambitu nuncupo. At si LIPSI innocentiam, bono periculo ab inimicis tentatam, assero, non vicario iam aut cellam laxiore contentus, sellam potius & curule ebur (praefiscine loquor) pro

pro argumenti dignitate effragito. Ah! eò
namque ventum est; appetitur *contumelia*
amor, & iam *summa flagitiorum voluptas est*, in-
quinare *honestam*. LIPSIVM nuper in tantum
VIRTUS & SAPIENTIA supra sæculi hu-
ius mores eduxerant, vt non tam applau-
dentis amicitiaë votis, quàm confessione vi-
ctæ æmulationis, superiorum temporum
priscis Heroibus adscriberetur. Imò securè
etiam hanc famam apud malos habuit, quo-
ad diuina non tractauit. sed vbi ad lubescens
veritas, & piæ narrationis amor, stilum in se
traxit: ecce inimicitiaë, sed impiïssimorum;
obtreccionem, sed perditorum, tamquam
procellosi aëris tempestates, in IUSTVM de-
tonuerunt. Viuus ipse vidit partim & præ-
uidit hos nimbos. Anne dolenter, & vti no-
cituræ solemus? Contra sanè. nam ante su-
premum illum & decretorium, sex tantum
diebus, cùm ex magnâ Britannia allatran-
tem hybridam audiuisset; HAEC EGO PRO
VENTO HABEO, respondit. Aliter non de-
buit, nec potuit quidem, imperturbati animi
tranquillitas, & ille SAPIENTIS talis status,
qualis Mundi supra Lunam est. Igitur quid
ingemiscimus, quid indignamur? & quem
malignitati magnitudo decretorum, quem
paucorum iniurijs bonorum fauor, orbisque
terra-

rarum gratulatio eripuit, ane vindicare
 vsquam, aut asserere possimus? Non Vir-
 tuti, non Famæ, fateor. Sed pro Honesti
 quoque intertrimento generosus suspirat
 animus, & inlatam integritati noxam, suam
 arbitratur. Quin etiam in LIPSIVM omnis
 aduersantium acerbitas, totique laceffentis
 inuidiæ ictus, vobis REV^{MI} imputantur.
 vestris enim auspiciis, ductuque sacrorum
 Imperatorum, in Ecclesiæ castris militare
 palàm cœperat. Itaque vulnera pro inimi-
 corum voto si accepisset, tunc cum Philip-
 pi Regis milite, non opes, sed opem meritò
 sanè exigeret. Ille cum frigidè audiretur,
 tardè acciperet; vestem posuit, & aduersi
 corporis cicatrices ingrato Imperatori cum
 exprobratione obiecit. præmium sic rettu-
 lit: an quia meruerat? imò quia æquè for-
 titer, atque pugnare solitus, petierat. Ab-
 est à vobis PATRIBVS, hæc patris ægra li-
 beralitas; magisque obuia, expositaque Ale-
 xandri filij humanitas elucet. quâ, vti gesta-
 rum rerum magnitudine, patre prior. Nam
 cum militem ætate ægrum, de viâ fessum &
 rigentem vidisset; properè descendit, iacen-
 tem subleuauit, folio suo fouit. Idem hoc
 velle, beniuolentia vestra est; posse, aucto-
 ritas. Mei interim instituti erit, leuiter &

Dd in

in antecessum, veritatem in LIPSIQ defen-
dere aduersus *novitiolam* infelicissimi æui no-
stri *paraturam*. Deus

R^{ME} tuam Præsidentiam Ecclesiæ nostræ,
præsentiæ vrbi, diu fospitet. ita corde &
animo voueo,

R^{MAE} D. V.

addictissimus Cliens

Ioannes VVoucrius Antuerpiensis.

LIPSIQ.